

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoE/56/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2721201070
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Arnouldová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2721201070.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: Mgr. Katarína Arnouldová a sudcov: JUDr. Silvia Hýbelová a Mgr. Fedor Benka, vo veci výkonu rozhodnutia, v právnej veci starostlivosti o maloleté dieťa: P. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XX, W., zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, dieťa rodičov: matka L. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XX, W., zastúpená advokátom: Mgr. Ing. Juraj Trokan, so sídlom Vajanského 10, Trnava, otec D. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. D. X, W., o výkone rozhodnutia, o odvolaní matky proti výroku II. uznesenia Okresného súdu Skalica č.k. 11Em/2/2021-13 zo dňa 7. októbra 2021, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Uznesením, napadnutým odvolaním, súd prvej inštancie výkonom I. konanie o výkon rozhodnutia zastavil, výkonom II. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Uznesenie súd prvej inštancie právne odôvodnil použitím ust. § 1, § 29 ods. 1, § 52, § 55, § 391 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP).

3. Vecne súd prvej inštancie argumentoval tým, že matka sa návrhom doručeným súdu dňa 17.08.2021 domáhala výkonu rozsudku Okresného súdu Skalica sp. zn. 8P/59/2018 zo dňa 14.11.2018, ktorým bola maloletá P. F. (ďalej len „maloletá“) zverená do osobnej starostlivosti matky, pričom styk otca s maloletou nebol upravený. Matka písomným podaním doručeným súdu dňa 23.09.2021 navrhla zastaviť konanie z dôvodu, že otec v súčasnosti úpravu styku podľa uvedeného rozsudku dodržiava, zároveň žiadala priznať náhradu trov konania za dva úkony právnej služby, nakoľko začatie a vedenie tohto konania bolo z dôvodu nezákonného konania povinného otca. Súd prvej inštancie na základe žiadosti rodičov v predmetnom rozsudku neupravil styk otca s maloletou, teda jeho realizácia je na dohode rodičov. Preto pokiaľ ide o styk otca s maloletou, chýba v tomto rozhodnutí povinnosť, ktorá by sa mala výkonom rozhodnutia vykonať a ktorej by sa mal súdny výkon rozhodnutia týkať. Súd prvej inštancie poukázal na to, že v konaniach upravených Civilným mimosporovým poriadkom platí zásada, že žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ktoré si v konaní platil, a teda každý z účastníkov si sám znáša svoje trovy, ktoré v konaní platil. Z tejto zásady existujú výnimky, jednu z nich upravuje práve ust. § 55 CMP, na základe ktorého aj matka žiadala priznať náhradu trov konania. Súd prvej inštancie uzavrel, že nie je na mieste rozhodovať čo do náhrady trov konania podľa ust. § 55 CMP, nakoľko s ohľadom na okolnosti prípadu nepovažuje za spravodlivé priznať matke náhradu trov konania a to z dôvodu, že samotný výkon rozhodnutia je otáznym, keďže uvedený rozsudok neobsahuje výslovnú povinnosť uloženú otcovi, ktorú porušil, a to v časti styku rodičov s dieťaťom.

4. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie vo výroku II. podala odvolanie matka z dôvodu, že rozhodnutie podľa nej vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedla, že začatie vykonávacieho konania volila ako krajné riešenie, keď jej mimosúdne pokusy o návrat dcéry do jej starostlivosti zlyhali, z uvedeného dôvodu náklady k tomu vedúce žiadala nahradiť. Navrhla, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku zmenil tak, že jej prizná náhradu trov konania.

5. K odvolaniu matky sa otec ani kolízny opatrovník nevyjadrili.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - účastníkom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. m/ CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie vo výroku II. je vecne správne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 CSP).

7. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Podľa § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Podľa § 53 CMP, v konaní vo veciach určenia rodičovstva a v konaniach vo veciach notárskych úschov môže súd priznať náhradu trov konania účastníkom, ktorí mali vo veci úspech, proti účastníkom, ktorí úspech nemali, ak to možno spravodlivo požadovať.

10. Podľa § 55 CMP, súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

11. Odvolací súd v rámci postupu svojho konania nezistil dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd ani s prihliadnutím na uplatnené odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľke. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

12. Predmetom konania vo veci samej bol návrh matky, ktorým sa domáhala výkonu rozsudku Okresného súdu Skalica sp. zn. 8P/59/2018 zo dňa 14.11.2018. Konanie bolo zastavené výrokom I. napadnutého uznesenia na návrh matky, ktorý odôvodnila tým, že otec v súčasnosti úpravu styku podľa uvedeného rozsudku dodržiava. Ako vyplýva z obsahu predmetného rozsudku, súd prvej inštancie ním schválil dohodu rodičov o úprave ich práv a povinností k maloletej P., avšak s tým, že styk otca s maloletou sa na žiadosť rodičov neupravil, preto ak dochádza k stretnutiam otca s maloletou, potom je tomu zrejme len na základe mimosúdnej dohody rodičov, ktorej dodržiavanie nie je možné vymáhať. V danom prípade teda pokiaľ ide o styk otca s maloletou, chýba v rozhodnutí sp. zn. 8P/59/2018 povinnosť, ktorá by sa mala výkonom rozhodnutia vykonať a ktorej by sa mal súdny výkon rozhodnutia týkať. Súd prvej inštancie v napadnutom uznesení konštatoval, že po preskúmaní spisu nezistil žiadne okolnosti pre prípad spravodlivé, ktoré by odôvodňovali priznanie náhrady trov konania matke a preto aplikoval ustanovenie § 52 Civilného mimosporového poriadku, nie ustanovenie § 55 Civilného mimosporového poriadku tak, ako žiadala matka. S týmto názorom súdu prvej inštancie matka nesúhlasila a žiadala, aby jej bola priznaná náhrada trov konania podľa ustanovenia § 55 Civilného mimosporového poriadku.

13. Civilný mimosporový poriadok v ustanovení § 52 upravuje základnú zásadu náhrady trov konania v mimosporovom procese, podľa ktorej žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, pokiaľ zákon v nasledujúcich ustanoveniach neupravuje inak. O povinnosti nahradiť trovy konania (pokiaľ nejde o trovy konania štátu) rozhoduje súd len na návrh oprávneného účastníka (§ 57 CMP). Všeobecné

pravidlo, podľa ktorého si každý z účastníkov platí trovy konania sám (§ 49 CMP) a žiaden z nich nemá ani nárok na ich náhradu od iného účastníka, je prelomené v dvoch prípadoch. V prvom prípade náhradu trov konania možno priznať, ak to ustanovuje zákon, a to v konaní vo veciach určenia rodičovstva a v konaniach vo veciach notárskych úschov, kedy môže súd priznať náhradu trov konania účastníkom, ktorí mali vo veci úspech, proti účastníkom, ktorí úspech nemali, ak to možno spravodlivo požadovať (§ 53 CMP), o takýto prípad tu však vzhľadom na predmet konania nejde. Do úvahy by tak mohla prichádzať výnimka v druhom prípade, kedy súd môže priznať náhradu trov vo všetkých konaniach podľa CMP, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé (§ 55 CMP). V prejednávanej veci však ani odvolací súd nezistil žiadne také osobitné okolnosti prípadu, ktoré by priznanie náhrady trov konania mohli odôvodňovať. Ak potom nie sú splnené podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 53 alebo ustanovenia § 55 CMP, súd v meritórnom rozhodnutí rozhodne o trovách tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (§ 52 CMP).

14. Matka v odvolaní použila odvolací dôvod podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. V prejednávanej veci však súd prvej inštancie vec správne právne posúdil, keď na danú vec náležite aplikoval pri rozhodovaní o náhrade trov konania ustanovenie § 52 CMP. Odvolací súd v celom rozsahu zdieľa závery súdu prvej inštancie, že v preskúmanom prípade neboli dané žiadne dôvody na aplikáciu ustanovenia § 55 Civilného mimosporového poriadku a v plnom rozsahu sa s odôvodnením súdu prvej inštancie stotožňuje (odsek 10. uznesenia súdu prvej inštancie).

15. Vzhľadom k vyššie uvedenému je odvolacia námietka matky o nesprávnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie neopodstatnená, preto odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. o náhrade trov konania v zmysle ustanovenia § 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

16. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 52 Civilného mimosporového poriadku tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keďže nebol zistený žiaden z dôvodov pre pripustenie výnimiek z jeho aplikácie.

17. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).